

27.11.57, יום ד'

בחדש וחצי באו אצלי העהונאים דוברי צרפת שהתכנסו לקונגרס בת"א -
מצרפת, שוויץ, בלגיה, קנדה ועוד. שיחה רעים טובה.

- בשמים עשרה - בכנסת.

- בארבע אח"צ - ישיבת חברינו.

אח"כ ירדתי לת"א - כי טורר אני רוצה לעלות לקברו של נחמיה, לאחר
שלא יכולתי להשתתף בהלווייתו.

28.11.57, יום ה'

בחדש וחצי עליתי לקברו של נחמיה. באו רבים מידידיו, מהצבא והמשמר
הכטחון. מצאתי שיום מזה לא נרשט כראוי. לפי כל ההוכחות המתקבלות על
הדעת - שם נחמיה קץ לחייו לאחר שובו מבינת החולים (שלשם הוביל את קריש
הנמגע), כתב הסכמים - וירח ברקחו. כשבאו למחרת, כיום א', 3.11.57,
מצאו שהחשמל לא דלק, סימן שאבוד עצמו לדעת נעשה כספק יום השבת בעוד אור.
על הקבר חררו שמת כיום 3 בנובמבר. הבטיחו לחקן חתאריך.

- בבית בדקתי בבלי הצילומים הטמורים במגרות שלי ואטפתי כל הצילומים
שבהם נמצא נחמיה ומסרתיים לחיים. שתי תמונות ביקשתי להבדיל - כשנינו
שטנו בסירה בים כנרת, על המזנה אחת יש כתובת של נחמיה בשבילי.

- באחת עשרה ישיבת המטה.

- בארבע אה"צ ישיבת עם אנשי התכנון, האוניברסיטה ומכון ויצמן לרון על "תאקדמיה" (או היכל לקידום התרבות) של ון-ליר. יש פסינוגרמה.

- משה ביקש ממני להיפגש עם מספר אלופים לשוחח אהם על המצב הפנימי בצבא ועל בעיית הרמטכל. אזמין את צור, דן, מאיר, בר-לב, חייכ, מאיר אילן, שטעון, בדעון.

2.12.57, יום ב'

באתי לח"א לאזכרת נחמיה שחיערך הערב.

בבוקר הקלטתי שיחה קצרה בשביל פעילי המגביה בארה"ב, נמגשתי עם יחזקאל ועמוס בעניני המטרה. כא אצלי רוזנפלד מקנדה. עניתי על שאלותיו של סוולטין טדיילי מירור, בשחים עשרה קיבלתי שגרירה של כוליביה ושטעתי סמנו רבות על חושבי מדינה זו, שרובם אינדיאנים (כשני מיליונים באוכלוסין של 3.5 מיליון). גם השאר דמם מעורב, ואף השגריר עצמו יש בו דם חודי.

אה"צ ירדתי לח"א לאזכרה של נחמיה, וחזרתי בערב לירושלים.